

ENTRE TOTS

Podeu llegir més cartes de lectors i publicar els vostres articles a <http://elperiodico.cat/ca/entre-tots/cartes-lectors/>
Contacte: cartalector@elperiodico.com | [@Epentretots](https://twitter.com/Epentretots)

El Periódico de Catalunya, SL, editora del diari EL PERIÓDICO DE CATALUNYA, s'oposa expressament a la reproducció comercial dels continguts d'aquest diari, en la modalitat de revistes o recopilacions de premsa (press-clipping), sense comptar amb l'autorització escrita de la seva editora, als efectes del que estableix l'article 32.1, paràgraf segon, de la Llei de Propietat Intelectual.

LA CRISI DE LA COVID-19

L'autoritat de l'OMS

Enric Alonso
Barcelona

L'Organització Mundial de la Salut (OMS) hauria de liderar la distribució de la salut mundial i tots els països haurien d'anar a l'una científicament, autoritàriament i humanament. Aquest organisme hauria d'imposar lleis severes amb els contagis i rebrots del virus de la Covid-19. El món som tots i hem de superar aquesta odissea amb organització, i no és acceptable que existeixin països de diferents categories ni guerres fredes o màfies descontrolades en la fabricació de fàrmacs. Estem en una situació d'alarma amb els rebrots que van apareixent i els científics han de fer la feina sense ansies d'arribar els primers a la meta de la possible vacuna. Seria necessari més sentit comú i una unitat total.

Nadons en espera

Lourdes Camps
Barcelona

En aquests mesos de confinament a nivell mundial, amb les fronteres tancades entre països a causa de la pandèmia, a Kíev (Ucraïna) han quedat «emmagatzemats» desenes de nadons. Éssers humans producte del negoci dels ventres de lloguer pels quals s'han pagat entre 30.000 i 45.000 dòlars. S'hi pot accedir també a través de botigues a internet a nivell internacional. Un hotel de Kíev ha sigut el gran magatzem a l'espera que els compradors poguessin anar a recollir-los. Un negoci sens dubte esborronador tenint en compte que això comporta l'explotació de dones i el menyspreu de l'ésser humà, la criatura més perfecta de la creació. La maternitat porta implícita l'amor, no l'egoisme que porta a negociar amb l'ésser humà sense tenir en compte la seva dignitat.

Radars sense pietat

Daniel Vives
L'Hospitalet de Llobregat

Aquests últims dies he pagat al voltant de 450 euros en multes per circular pràcticament només per la Ronda de Dalt a l'altura de Nou Barris. Mentre la població estava confinada a mi em tocava treballar. No nego les

A peu de carrer

Assumpció Ros

VICIPRESIDENTA DE LA FEATE (FEDERACIÓ D'ENTITATS D'ATENCIÓ A LA TERCERA EDAT SENSE ÀNIM DE LUCRE)

¿Quin és el debat?

La setmana passada es va iniciar al Parlament de Catalunya el debat general sobre «la gestió de les residències per a gent gran i per a persones amb discapacitat durant la pandèmia de la Covid-19». Es tracta d'una decisió encertada i necessària, ja que ha estat a les residències de gent gran on s'han concentrat el major nombre de defuncions per aquesta causa.

És just destacar que en el debat parlamentari hi ha molts punts en què tots estem d'acord:

Coincidim que tots estem dolguts i espantats per tantes defuncions a les nostres residències i sabem que és obligatori mirar la realitat de cara i veure que ha passat. Comencem a estar també d'acord en alguns motius que han causat aquest drama: la manca inicial de material de protecció per als professionals, fet que va propiciar un bon nombre de contagis als llocs on havia entrat el virus, la manca de proves diagnòstiques per als residents i per als professionals que ens haurien ajudat a prendre millors decisions i fer una bona gestió de l'aïllament, la manca de personal sanitari de la residència per atendre els malalts i també dels professionals de l'atenció primària de salut i finalment s'hi va afegir el col·lapse de l'atenció hospitalària en el moment àlgid de l'epidèmia que va perjudicar especialment a les persones més vulnerables que viuen a les nostres residències.

Probablement fins aquí és fàcil reconèixer que aquest seguit de problemes deriva d'una situació que mai havíem enfrontat com a societat i que ens va agafat força desprevinguts. Amb aquesta incertesa ha estat molt difícil prendre decisions i sobretot encertar-les.

Aquests dies, seguint el debat parlamentari, hem comprovat com ha estat un espai on tots els grups polítics s'han dedicat a elaborar llargues llistes de propostes sobre com millorar l'atenció a la gent gran. Seria un exercici lloable si tot plegat no semblés un concurs d'idees o una carta als Reis d'Orient. Perquè el que preocu-

REUTERS

pa és que moltes d'aquestes propostes ja fa molt de temps que estan sobre la taula i que no són pas idees noves que ens sorprenen ni ens il·luminen les nostres dificultats actuals. En tot cas només serien conseqüències de la inacció d'aquests darrers anys.

Tenim un recull d'iniciatives que s'han volgut desenvolupar al llarg dels anys per afrontar molts d'aquests problemes la-

Moltes propostes del debat al Parlament de les residències són una llista de deures endarrerits

ments: el PRODEP (programa per a l'impuls i l'ordenació de la promoció de l'autonomia personal i l'atenció a les persones amb dependència. Any 2010), la inacabada llei catalana de promoció de l'autonomia i atenció a la dependència, el PIAISS (Pla interdepartamental d'atenció i interacció social i sanitària. Any 2018) nombroses comissions, projectes pilot, taules tècniques, debats i estudis sobre la coordi-

nació social i sanitària, el recent pla estratègic de serveis socials... Ben segur que moltes idees que s'han presentat les podem trobar en molts d'aquests treballs que s'han concretat amb la participació de moltes persones expertes en aquest tema.

La falta de diners

Quan ens preguntem el perquè algunes d'aquestes iniciatives no s'han portat endavant. Molt sovint se'ns ha dit que el problema són els diners. Això ja ho vam entendre quan van començar les retallades, fins ara irreversibles. Però durant tots aquests anys hem comprès que tots els problemes no es poden justificar només per la manca de diners i que és una llàstima que tota paràlisi en buscar alternatives sigui única-ment per això.

Creiem que moltes propostes del debat parlamentari no són una carta als Reis perquè semblen molt més una llista de deures endarrerits, un munt de coses que no s'han fet per motius que, sovint, desconeixem o, si més no, lamentem. Si s'entengués així seria més fàcil recuperar tota la feina ben feta, fruit de les aportacions de moltes persones que han cregut en la necessitat de tenir un sector d'atenció a la gent gran honrat, centrat en les persones, innovador i de qualitat.

Potser, llavors, en el debat s'hauria pogut reconèixer que estem dolguts i tristos no pels errors comesos i per la feina endarrerida, sinó per les persones que han mort per culpa de la Covid-19, pels familiars i amics que no van poder acompanyar i acomiadar les seves persones estimades, pels professionals que van patir una situació excepcional i la van afrontar amb tota la valentia i esforç que van poder, moltes vegades a costa de la seva salut o la dels seus familiars.

I podríem començar a pensar, amb esperança, com superar aquesta crisi, com preparar-nos millor per prevenir nous brots i per estar agraïts per tot el que hem après tots junts. Tan de bo sigui així. ≡

AQUÍ, L'ESTIU AMB FREDERIC VINCENT LA PREGUNTA DE SER CATALUNYA I EL PERIÓDICO

¿Estaria disposat a acceptar mesures més dures contra el coronavirus?

Sí, **69%**
No, **31%**

@LlaveigBosch: No, no estic preparat psicològicament.

Joaquim Fraile: Fins i tot el confinament total serà novament obligatori si es volen frenar tants casos.

Pot participar en l'enquesta cada dia a través del WhatsApp d'Aquí, l'estiu amb Frederic Vincent, al **626.574.036**, o a la web d'EL PERIÓDICO

sancions, ja que si el radar diu que he sobrepassat la velocitat de 60 km/h en uns 14 km/h deu ser veritat. Les he pagat totes, mentre l'ajuntament ha sigut molt flexible en molts casos. No he conduït com un boig, perquè només anava a treballar. Puc acreditar que en aquell moment era treballador essencial i continuo sent-ho, ja que treballa en la indústria alimentària i sembla que no ens ha recordat ningú. No espero cap rebaixa o anul·lació, només vull manifestar la meua absoluta indignació.

ARQUITECTURA

Gris predominant

Jesús Fernández
Barcelona

Quan passejo per Barcelona m'agrada observar l'arquitectura, ja que no deixa de sorprendre'm. Els dissenys dels nous edificis, no obstant, acostumen a deixar-me amb el dubte de la seva transcendència. Els meus sentits no tenen coneixements tècnics, però sí que perceben clarament la impressió que els provoca, i em pregunto: ¿S'ha d'estudiar molt més per superar el descobriment de la línia recta? ¿Els estudis d'arquitectura inclouen la influència de la forma i el color? Si es deu a un tripijoc amb la indústria de la pintura, ¿falta molt perquè se'ls acabi, sobretot, la remesa de gris?